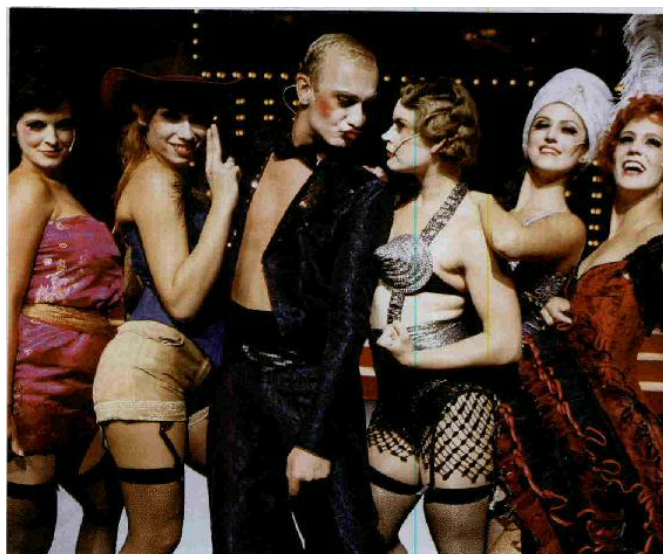

Zakaj bi doma osamljen čepel

S prijetnimi dekleti

Konec zabave v Berlinu

Lucija Horvat, foto: Ziga Koritnik, T. Stojko

Gledališko sezono v Mestnem gledališču ljubljanskem je odprla premiera znanega muzikala *Kabaret*, v katerem se iz sladke poltene zabave najprej kot zli pomežiki, nato pa kot železni kremplji izvijejo podobe nacistične diktature.

Muzikal *Kabaret* je nastal po igri *I am a Camera* Johna Van Drutna, ki se je pri pisanju igre naslanjal na avtobiografsko knjigo pisatelja in igralca Christopherja Isherwooda. Christopher Isherwood je v Berlinu živel med letoma 1929 in 1933, v najbolj dekadentnem obdobju med obema vojnoma. Svoje zapiske iz tega obdobja je kasneje izdal v zgodbah pod skupnim naslovom *Berlin Stories*. Ena do njih pripoveduje o njegovi prijateljici Sally Bowles in je kasneje postala podlaga za dramo Johna Van Drutna. Leta 1955 so po njej posneli tudi film. Leta 1966 se je rodila uspešnica – muzikal *Kabaret*, ki je prejel devet nagrad tony. Na Broadwayu so muzikal oživil še dvakrat: leta 1987 in 1998. Do leta 2004 je tako postal tretji največkrat igrani muzikal na Broadwayu.

Z zabave v Sallyjin objem Zgodba se odvija v Berlinu leta 1931, ko so tam potekale brezskrbne zabave in ko so se že počasi začeli zategovati jermeni nacistične Nemčije. Mladi ameriški pisatelj Cliff Bradshaw se pripelje v Berlin po navdih, a se že tako rekoč prvi dan zaple-

Zvezda Kabareta

te v ljubezensko zvezo z zvezdo kabareta Sally Bowles. Slednja se kmalu meni nič tebi nič preseli k njemu, v njegovo skromno sobico pri gospe Schneider, in življenje mladega ameriškega pisatelja postane podobno selitvam z zabave na zabavo. Do Sally čuti iskreno naklonjenost, vendar zaradi vse bolj jasno izraženega nacističnega razpoloženja v njuni zgodbi pride do usodnega preobrata. Politika in diktatura krojita človeške usode in celo čustva, kar se izkaže tudi v ljubezenski zgodbi med osamljeno gospo Schneider ter postaranim judovskim vdovcem in trgovcem go-

spodom Shultzem. Sklepni prizor spominja na grotesko: ob nežnem otroškem petju so nenadoma skoraj vsi nastopajoči preoblečeni v črtaste taboriščne kostume.

Za slovenske ljubitelje V Sloveniji glasbena komedija nima tradicije, zato je bila za igralski ansambel uprizoritev *Kabareta* pravi izziv in je med vsemi najbolj uspela Urošu Smoleju v vlogi konferansjeja. S svojimi pevskointerpretativnimi zmoglostmi in obrazno mimiko je vnesel v gledališko dvorano ozračje pravega kabareta in groteske hkrati – dekadenco tridesetih let

20. stoletja. V Mestnem gledališču ljubljanskem je *Kabaret* prva uprizoritev muzikala po štiridesetih letih. Režiral ga je Stanislav Moša, ki je ravnatelj in režiser Mestnega gledališča v Brnu, tekstopisec in libretist, rojen leta 1956 v kraju Nový Jičín na Češkem. V Sloveniji je prvič režiral leta 1985, in sicer v Primorskem dramskem gledališču Nova Gorica, pozneje pa tudi v Slovenskem stalnem gledališču Trst. Dirigent in glasbeni vodja *Kabareta* je Žarko Princič, profesor za gledališko petje na AGRFT. Kot dirigent je vodil številne orkestre in zборе, med drugim Zagrebško filharmonijo, Dubrovniški mestni orkester, v Franciji Jeune Philharmonie, Orchestre d'Harmonie des Conservatoires de Paris, La Simfonietta de Picardie in druge. Plesni koreograf predstave je Igor Barberič, ki je začel kariero kot član Sodobnega plesnega združenja Zagreb. Kot koreograf se je izkazal predvsem v muzikalih *West Side Story* in *Chicago*. Prvega je uprizorilo Hrvatsko narodno kazalište Zagreb leta 2003, drugega pa Zagrebačko gradsko kazalište Komedija leta 2004. ☐